

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2026 r. na posiedzeniu bez udziału stron
w sprawie E.Ł. wniosku skazanej o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 24 września 2025 r., sygn. akt V Ka 617/25, utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w Chełmie z dnia 28 kwietnia 2025 r., sygn. akt VII K 504/24,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Kasację od w/w wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanej, zarzucając rażące naruszenie przepisów prawa, co miało wpływ na treść zaskarżonego wyroku. Dodatkowo osobiście skazana złożyła wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia argumentując, że za jego uwzględnieniem przemawia bardzo trudna sytuacja rodzinna i życiowa skazanej

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okoliczności, a to z tego względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu

odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu. Zgodnie z regułą wyrażoną w art. 9 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczyna się bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne, a wyrok - w myśl art. 9 § 2 k.k.w. - staje się wykonalny z chwilą jego uprawomocnienia. Brak możliwości uznania na tym etapie, jeszcze przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy, że zarzuty podniesione w kasacji obrońcy wskazują na tak poważne błędy w kontroli apelacyjnej, iż powinny prowadzić do uchylenia wyroku Sądu odwoławczego. Przedmiotem rozważań związanych z oceną przez Sąd Najwyższy zasadności złożonego w trybie art. 532 § 1 k.p.k. wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia nie może być całościowa ocena zasadności podniesionych w kasacji zarzutów, gdyż ta może zostać rozstrzygnięta dopiero w trakcie merytorycznego rozpoznawania nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

Sąd Najwyższy nie neguje trudnej sytuacji rodzinnej i osobistej skazanej, jednakże okoliczności te mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez nią z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, tego rodzaju sytuacja może być ewentualnie przesłanką do ubiegania się o udzielenie przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności w przypadku osadzenia w zakładzie karnym (art. 153 k.k.w.) Podstawę decyzji w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczenia stanowi ocena argumentów nawiązujących do treści wniesionej skargi kasacyjnej, zaś podstaw tych nie należy mylić z podstawami odroczenia wykonania kary lub udzielenia w niej przerwy, właśnie takimi jak stan zdrowia skazanego, sytuacja rodzinna, czy inne względy uzasadnione społecznie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]

